

GEDICHT VOOR DE LUCHT

Je bent de Helft.
Zo mooi
- niemand kan je aanraken.

Ver buiten mijn bereik
trek je dertig keer per dag
een nieuwe jurk voor mij aan.

Hoog laat je me kijken en diep.
Je omhelst mij zo zacht
dat ik ternauwernood iets voel.

Bliksem, hagel, orkanen:
zelfs je rampen
zijn mooi om te zien.

Telkens vind je
nieuwe kleuren uit en schenkt ze
in ogen en oceanen.

Ik ben zo blij dat jij geen skelet hebt,
dat je niets hebt
wat hard of regelmatig is.

Eigenlijk wil ik alleen
op mijn rug liggen
en naar je kijken.

Hoger. Hoger.

Alexis de Roode
Uit: Stad en land.
Podium. Amsterdam (2008)